

[Jørgen Estrup]

Vi er jo mange, der dag ud og dag ind har fulgt denne sag og kan gengive begivenhedsforløb, som ikke lader mordet i Finderup Lade meget efter – eller hvad man nu ellers kan finde på i Danmarkshistorien – når det gælder rænkesmederiet i forbindelse med denne sag for at undgå at få den frem til en behandling i folketingsalen.

Nu har vi altså et forslag på bordet, og det slår to ting fast, nemlig på den ene side, at det er en ret for den enkelte at blive beskyttet, når det gælder om at yde bidrag til politiske formål gennem sin organisation, altså at det er noget, som organisationerne skal sikre frivillighed i forbindelse med, og på den anden side, at partiernes regnskaber er et offentligt anliggende. Det er et lille, men vigtigt principielt skridt i den rigtige retning.

Derfor skal jeg, ligesom hr. Bjørn Elmquist sagde tidligere, indlede med at sige, at vi fra radikal side også støtter dette lovforslag. Så er der ingen tvivl om det.

Men jeg kan tilføje som hr. Bjørn Elmquist, at vi også kan finde enkelte huller i forslaget, hvis vi ser lidt efter. Det havde måske været klogere, om man havde hjulpet nogle af organisationerne lidt med en enkelt sanktion, hvis de nu ikke skulle være helt så omgængelige og forståeligt, hvad Folketinget mener med dette frivillighedsprincip.

Man kunne også være gået i den retning, som hr. Bjørn Elmquist antydede, at lade det være en egentlig tilmeldingsordning. Man kunne måske også have overvejet, om det ikke havde været klogt at tage lokalorganisationer med, når vi nu skulle se på partiernes indtægter og udgifter, for at få et lidt mere vandtæt system. Jeg tror også – for nu at bringe hr. Knud Lind med ind i familien – at vi så måske kunne have fået Fremskridtpartiets Ungdom med; det havde dog vel i hvert fald været noget, der havde bidraget til morskaben.

Endelig vil jeg sige, at vi måske også kunne have specificeret hele den side, der vedrører regnskaberne.

Men det er nu altså ikke det, vi er havnet på. Vi er havnet på et lidt andet forslag, som tager det noget mere gradvis, og det hilser vi da velkommen fra radikal side. De indvendinger, der har været i dag både fra hr. Bjørn Elmquist, hr. Frank Jensen, hr. Knud Lind og nu sidst fra mig selv, kan jo så antyde, at vi både kan få et

meget interessant udvalgsarbejde, og at der jo formentlig også er villighed til at overveje, om dette forslag nu virkelig er det rigtige forslag, og at vi, hvis vi bliver enige om det, nøje vil følge, hvordan det virker, når vi har gennemført det, sådan at vi inden længe vil kunne revidere det, så det bliver et rigtig effektivt lovforslag.

Arne Melchior (CD):

Paterniteten til første halvdel af dette lovforslag tilkommer rettelig Centrum-Demokraternes stifter og mangeårige partiformand, hr. Erhard Jakobsen. Han har sagt det her i salen igennem mange år; det går faktisk tilbage til engang i slutningen af 1950'erne, hvor en vis Agnethe Hansen som medlem af KU ville være fri for at skulle give bidrag til et parti gennem sit faglige kontingent. Allerede dengang foreslog hr. Erhard Jakobsen offentligt denne fremgangsmåde. Så alene af den grund har vi i CD ikke nogen problemer med den side af sagen og kan altså som så mange andre også glæde ministeren og huset her med, at vi stemmer for.

Jeg må indrømme, at jeg har, hvis jeg et øjeblik skulle lege djævelens advokat, mine tvivl om, hvilken virkning det egentlig får. Personlig tror jeg ikke, det får nogen økonomisk virkning. For f.eks. i det forbund, som hr. Hans Jørgen Jensen så gerne omtaler her i dag, skønt det egentlig ikke kommer sagen så meget ved, kan man beslutte at forhøje kontingentet til 10 kr. om året i stedet for 5 kr. om året, og så kan der altså være x procent af medlemmerne, der ikke medvirker til dette, men de andre giver så rigelig kompensation for det, der måtte mangle. Det vil altså sige, det får ikke nogen særlig – om nogen – økonomisk konsekvens.

Men det er en imødekommelse af en rimelig følelsesmæssig utilfredsstillelse, som har været omtalt i årtier og har givet folk meget hovedbrud, og derfor er vi glade for forslaget. Vi er da også glade for, at der er enighed mellem regeringen og Socialdemokratiet om dette.

Hr. Knud Linds inkvisitoriske måde at grave i, hvorvidt der foreligger en aftale, forstår jeg ikke. Hvorfor skulle der ikke foreligge en aftale? Det kan der gøre, og det kan der lade være med at gøre; man skylder ikke Folketinget noget regnskab for, om der gør det. Jeg er da meget tilfreds med, at den er der, og det vil jeg rose begge parter for.